

**Млади у Србији: Борба са
анксиозношћу, насиљем и
економским притисцима**

**Млади у Србији:
Борба са
анксиозношћу,
насиљем и
економским
притисцима**

rs.politsturm.com

2024-01-25

2 мин. читања

Према речима Миљане Пејић, представнице Кровне организације младих Србије, половина младих у Србији често осећа анксиозност, а 70 одсто се бори са стресом. Што се насиља тиче, више од трећине младих доживљава физичко и дигитално насиље, скоро три четвртине је изложено вербалном насиљу, док сексуално насиље доживљава сваки пети припадних млађе генерације. Забрињавајуће је што више од 40 одсто младих оправдава насиље, што представља двоструки пораст у односу на 2022. годину.

Она истиче да млади људи треба да потраже стручну помоћ. Међутим, када истраживања показују овако алармантне бројеве, треба признати да постоји системски проблем, а терапија не може поништити систем који је створио потребу за терапијом. Млади су тога свесни, те се многи активно информишу о стању у држави и свету, те боре за већу контролу над својом будућношћу.

Истраживање спроведено од пролећа до лета показује да би половина младих и даље желела да се исели из земље. Родитељи, који су прошли кроз разне социоекономске изазове и политичке нестабилности, преносе разочарање на своју децу, чиме их обесхрабрују. Упркос томе, младих има на протестима, али је питање тренутка када ће се и они, попут својих родитеља, разочарати у методе борбе које не дају резултате. Без алтернатива, неће им преостати ништа друго но да напусте земљу у потрази за бољим приликама.

Пејић истиче да млади, након завршетка студија, чекају у просеку две године како би пронашли посао. Већина не зарађује никакве приходе или остварује изузетно мала примања. Ови изазови представљају озбиљне препреке за младе у Србији.

Млади осећају притисак да испуне висока очекивања, али им недостају ресурси потребни да испуне та очекивања. Путем друштвених мрежа и осталих медија, "хасл" култура врши велики притисак на њих. Поведени овим трендом, многи су уверени да ако само напорно раде, једног дана ће моћи да приуште стан или кућу, нов аутомобил, путовања, маркирану одећу, итд. Таква очекивања врше велики притисак на децу из радничких породица, јер су нереална.

Већина младих не располаже истим ресурсима као богата деца буржујских породица. За младе људе, и стицање високог образовања представља привилегију, а без дипломе нема добро плаћеног посла (а руку на срце, некад ни са њом). Они који се суочавају с тешкоћама у остваривању конвенционалних путева ка успеху могу посегнути за алтернативним методама.

Глорификација криминала може утицати на перцепцију младих људи о прихватљивости или оправданости насилног понашања. Доживљавање криминала као средства за постизање брзог богатства, је последица недостатка других прилика у друштву. Капитализам покушава да промовише идеју да је успех искључиво резултат личног труда и способности. Међутим, анксиозност младих открива недостатке у систему и подсећа нас да је капиталистичка меритократија само илузија, а да је цех конзумеристичке "хасл" културе која трује ове просторе немало тридесет година, безброј уништених живота деце радничке класе.

Оригинални чланак